

Sygn. akt II K 461/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartosz Paszkiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Renata Snopek

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Belchatowie Małgorzaty Karwackiej-Barylskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 września 2016 roku

na rozprawie

sprawy przeciwko **R. Ł.** urodzonemu (...) w R. synowi K. i U. z domu P.,

oskarżonemu o to, że w dniu 28 kwietnia 2016 roku w K. woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu jechał jako kierujący samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...),

to jest o czyn z art. 178a § 1 kk

orzeka

1. uznaje **R. Ł.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 178 a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec **R. Ł.** zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od **R. Ł.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od 28 kwietnia 2016 roku;
5. pobiera od R. Ł. kwotę 80 (osiemdziesięciu) złotych opłaty i zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.

Sygn. akt II K 461/16

UZASADNIENIE

W dniu 26 kwietnia 2016 roku R. Ł. był u kolegi w miejscowości M. gm. S., z którym naprawiał samochód. Wypił około 3, 4 piw do godziny 21.00. Około godziny 22.00 wsiadł w samochód V. (...) nr rej. (...) i pojechał do K. na stację (...).

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego k.9-10, k. 61 odw, zeznania J. S. k.15 odw. w zw. z k. 62)

W tym samym dniu funkcjonariusze policji J. S. i T. R. pełnili służbę oznakowanym radiowozem patrolując miejscowość K.. Około godziny 22.10 J. S. zobaczył jak na stacji (...) mężczyzna kupuje piwo i papierosy. Jego wygląd

wskazywał, że może być pod wpływem alkoholu. Mężczyzna ten wszedł do samochodu V. (...) nr rej. (...) i odjechał w stronę ulicy (...). Funkcjonariusze pojechali za mężczyzną i go zatrzymali. Po zatrzymaniu okazało się, że pojazd (...) nr rej. (...) prowadził R. Ł.. Od oskarżonego wyczuwalna była woń alkoholu. Oświadczył wtedy, że był w miejscowości M. gm. S., gdzie wypił trzy piwa. Następnie udał się na stację benzynową bo zabrakło mu papierosów. W związku z tym oskarżony został przewieziony do PP w K.. Po zbadaniu trzeźwości okazało się, że R. Ł. podczas badania miał 0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Pojazd został przekazany jego siostrze.

(Dowód: notatka urzędowa k. 1, protokół użycia urządzenia kontrolno –pomiarowego k. 2, zeznania J. S. k.15 odw. w zw. z k. 62)

Siostra R. Ł. ma prawo jazdy, ale w dniu zdarzenia nie było jej w domu. Ojciec R. Ł. był w tym dniu w domu razem z jego matką, ma prawo jazdy.

(dowód: zeznania M. Ł. k. 62 odw., zeznania U. Ł. k. 62 odw.)

R. Ł. ma 31 lat, legitymuje się wykształceniem zawodowym. Ma jedno czteroletnie dziecko na utrzymaniu. Jest rozwiedziony. Zatrudniony w firmie (...) z/s w(...) ze średnim wynagrodzeniem około 2900 zł miesięcznie. Nie był karany.

(Dowód: dane oskarżonego k. 61, karta karna 6.)

Oskarżony R. Ł. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu. Wyjaśnił nadto, że piwa wypił w domu. Wtedy matka poprosiła go by pojechał po tabletki na ból głowy, gdyż się jej skończyły. Nie wiedziała że pił alkohol. Oskarżony udał się więc na stację benzynową.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.9-10, k. 62)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie daje podstawy do przyjęcia, że sprawstwo oskarżonego co do przypisanego mu czynu nie budzi wątpliwości. Ustalenia w tym zakresie zostały oparte przede wszystkim na wyczerpującej notatce urzędowej oraz na wynikach badań, jakim w toku kontroli drogowej poddano oskarżonego. Wiarygodność wymienionych dowodów nie nasuwa zastrzeżeń i nie kwestionował ich również R. Ł.. Treść w/w notatki oraz zeznań J. S. wystarczająco precyzują okoliczności popełnionego czynu, odpowiadają dokumentacji sporządzanej w podobnych sytuacjach drogowych i przystaje do stosunkowo nieskomplikowanego stanu faktycznego. Stopień nietrzeźwości oskarżonego został utrwalony przy użyciu specjalistycznych urządzeń i także nie ma powodów, by kwestionować jego odczyty, tym bardziej, że oskarżony osobiście potwierdził fakt spożycia alkoholu przed zatrzymaniem. W pełni wiarygodne pozostają zapisy karty karnej.

W pełnej korelacji z w/w dowodami pozostaje zatem stanowisko oskarżonego, który nie kwestionował aspektu prowadzenia pojazdu po alkoholu przyznając się zarówno do spożycia alkoholu jak i do tego, że samodzielnie prowadził samochód. Wersja przedstawiona przez oskarżonego brzmi logicznie i wykazuje oczywistą spójność z dowodami o charakterze nieosobowym. Twierdzenia oskarżonego co do faktu prowadzenia pojazdu pod wpływem alkoholu oceniono zatem także, jako wiarygodne.

Sąd jednak nie dał wiary oskarżonemu, co do faktu, że pojechał do domu i tam spożywał alkohol. Następnie matka cierpiąca na migrenę poprosiła go by udał się po tabletki na stację benzynową. Przeczą temu wiarygodne zeznania funkcjonariusza policji J. S., który zeznał, że widział jak oskarżony kupował piwo i papierosy. Nadto oskarżony po zatrzymaniu nic nie mówił, że przyjechał z domu po tabletki dla matki. Sąd uznał to za nieudolną linię obrony, która w realiach niniejszej sprawy nie wytrzymuje krytyki. Oczywistym jest, że matka i siostra oskarżonego próbowały go bronić i wspierały jego wersję. Nie można tracić z pola widzenia faktu, że w czasie kiedy matka miała prosić oskarżonego o przysługę w tym czasie w domu był ojciec oskarżonego, który spał. Z tego powodu U. Ł. nie poprosił swojego męża by pojechał po tabletki. Trudno też przyjąć za oskarżonym, że wszedł on do domu z piwami, a matka

tego nie widziała i od razu nie poprosiła go o pomoc. Zatem zdaniem Sądu oskarżony wcale nie był w domu, a u kolegi w miejscowości M. gm. S. i tam wypił piwa. Następnie udał się na stację benzynową po piwo i papierosy.

Wobec tak przeprowadzonej oceny dowodów należało przypisać R. Ł. przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk. W realiach niniejszej sprawy hipoteza art. 178a § 1 k.k została wyczerpana bowiem oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art. 115 § 16 kk przyjmując, iż zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne w kontekście cytowanego przepisu jednoznacznie wskazują, iż oskarżony prowadził samochód mając w organizmie stężenie alkoholu przekraczające próg wartości wskazany w powołanym przepisie.

Zważywszy, że w sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności zdolne wyłączyć, bądź ograniczyć winę oskarżonego – należało zatem stwierdzić, że dopuścił się on występkę bezprawnego, karygodnego i zawinionego.

Zgodnie z treścią art. 53 § 1 kk czynnikami limitującymi rozmiar sankcji karnej za popełnione przestępstwo są stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, których wymierzana w granicach sędziowskiego uznania kara nie powinna przekraczać. Wymierzając karę należy nadto mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stosownie do § 2 powołanego wyżej przepisu, uwzględnić należy w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez R. Ł. jest znaczny. Oskarżony godził w dobro o niekwestionowanej wartości społecznej, a to w bezpieczeństwo komunikacji, czyniąc to umyślnie, bez jakiegokolwiek refleksji i bez żadnych zahamowań. Obecnie po wielu śmiertelnych wypadkach spowodowanych przez nietrzeźwych kierowców zostały znacznie zaostrzone sankcje karne za jazdę samochodem pod wpływem alkoholu. Nie można też tracić z pola widzenia faktu, że w mediach została szeroko zakrojona akcja informacyjna na temat kar jakie grożą za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Mimo to oskarżony naruszył zasadę trzeźwości. Nabiera ona wyjątkowej wagi szczególnie w sytuacji gdy oskarżony wiedząc, że jest pod wpływem alkoholu wsiadł do samochodu widząc policyjny radiowóz. Wobec tego, takie naruszenie prawa nie zasługuje na pobłażanie. Jest tak przede wszystkim dlatego, że rozmiary grożącej w takiej sytuacji szkody są poważne i zawsze należy się liczyć ze najdalej idącym następstwem w postaci tragicznego w skutkach wypadku drogowego. Nie ma także najmniejszych powodów, aby w czymkolwiek usprawiedliwiać motywy i pobudki jego działania, bowiem do popełnienia przestępstwa nie skłoniła go żadna uzasadniona życiowo okoliczność (sąd nie dał wiary okoliczności wyjazdu po leki na ból głowy). Przeciwnie, był to jego świadomy wybór. Zatem równie wysoki jest stopień winy oskarżonego, bo postępowanie dowodowe nie dowiodło istnienia okoliczności, które obniżając z różnych przyczyn zdolność prawidłowego postrzegania rzeczywistości i kontrolowania własnych zachowań, mogłyby znacząco, w sposób usprawiedliwiony determinować istniejącą po stronie oskarżonego wolę popełnienia przestępstwa.

Przy wymiarze kary na korzyść oskarżonego zaliczono uprzednią niekaralność, ustabilizowaną sytuację życiową. Z uwagi na powyższe mając na względzie prymat kar wolnościowych Sąd na podstawie art. 178 a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę w rozmiarze 80 stawek dziennych uznając, iż jest to adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Ustalając rozmiar stawki dziennej grzywny na 10 zł Sąd kierował się wysokością dochodów oskarżonego i jego sytuacją majątkową.

Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat, zaliczając na jego poczet, stosownie do art. 63 § 4 kk okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 kwietnia 2016 r. W ocenie Sądu, niekarany dotąd R. Ł. nie wymaga dłuższego okresu wykluczenia z grona kierujących, bowiem nawet jego minimalny okres będzie wystarczająco dolegliwy z uwagi na wykonywanie zawodu mechanika.

Na podstawie art. 43 a § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000zł, które w obecnym stanie prawnym jest obligatoryjne w przypadku skazania za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony jak i jego obrońca wnosili o warunkowe umorzenie postępowania karnego. W tym miejscu podkreślić należy, że jedną z metod walki z nietrzeźwymi kierowcami, jak również zmiany społecznej mentalności co do wysokiej szkodliwości takich czynów, jest wymierzanie surowych kar w tym głównie zakazów prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu drogowym. Natomiast w realiach przedmiotowej sprawy warunkowe umorzenie postępowania i orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres jednego roku byłoby sankcją zbyt łagodną, nieodpowiadającą społecznej szkodliwości czynu. Sąd dostrzega oczywiście, że miejscowość K. nie ma o godzinie 22:00 dużego natężenia ruchu drogowego, ale pamiętać należy, że jest to miejscowość o charakterze wiejskim gdzie wielu pieszych czy rowerzystów porusza się po drogach. Zatem oskarżony prowadząc pojazd w godzinach wieczornych stworzył zagrożenie potrącenia pieszego czy rowerzysty. Nie można też wykluczyć zagrożenia zderzenia z innym pojazdem. Można byłoby rozważać warunkowe umorzenie postępowania i ograniczenie środka karnego gdyby o stan nietrzeźwości oscylował w dolnych granicach ustanowionych przez kodeks karny. Natomiast oskarżony wsiadł w stanie nietrzeźwości w samochód bez jakiegos uzasadnionego powodu. Stężenie alkoholu było natomiast znacznie wyższe niż dopuszczalne. Zdaniem Sądu Rejonowego warunkowe umorzenie postępowania i ograniczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu drogowym w przypadku nietrzeźwych kierowców zamiast korygować ich osobowość, realnie wyłączać z ruchu drogowego, utwierdziłoby ich w przekonaniu o bezkarności, celowości oraz realnej możliwości uniknięcia odpowiedzialności, a więc utrwałoby ich społeczne cechy, zamiast je eliminować. Dlatego premiowanie takiego sprawcy warunkowym umorzeniem postępowania i ograniczeniem zakazu prowadzenia byłoby niezgodne z zasadami wymiaru kary, a nadto nie spełniłoby celów w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej.

Na koszty sądowe złożyły się wydatki związane z uzyskaniem karty karnej i ryczałtu za doręczenia zaś opłatę wymierzono zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 229, poz. 2272) w wysokości odpowiadającej 10 % wymierzonej grzywny.